

بسم الله الرحمن الرحيم

فراخوان سیاستمداران آمریکایی و یهودی برای تشکیل «اسرائیل بزرگ»؛ سکوت و محکومیت حکام بی‌کفایت!

(ترجمه)

خبر:

به گزارش شبکه الجزیره در روز چهارشنبه ۲۵/۰۲/۲۰۲۶، یائیر لاپید، رهبر اپوزیسیون اسرائیل در اظهاراتی گفت: «سند مالکیت ما بر سرزمین اسرائیل کتاب مقدس است؛ بنابراین مرزها نیز همان مرزهای مندرج در کتاب مقدس است. من از طرح‌های اسرائیل بزرگ که بر تصرف منطقه عربی از رود فرات تا نیل تأکید دارد، حمایت می‌کنم.»

تبصره:

اظهارات یائیر لاپید در حالی مطرح می‌شود که پیش‌تر، در تاریخ ۲۰/۰۲/۲۰۲۶، تاکر کارلسون، روزنامه‌نگار آمریکایی در گفت‌وگویی با مایک هاکی، سفیر آمریکا در اسرائیل، همین موضوع را پیش کشیده بود.

کارلسون با اشاره به متن عهد عتیق درباره گستره کردن سرزمین اسرائیل از رود نیل تا فرات نظر هاکی را جویا شد. هاکی در پاسخ گفت: «خوب می‌شد اگر همه آن را می‌گرفتند»، و افزود محور اصلی بحث این است که این منطقه‌ای که امروز درباره‌اش سخن می‌گوییم، سرزمینی است که خداوند از طریق ابراهیم به قوم برگزیده‌اش وعده داده است.

آشکار است که رؤیای یهود برای تأسیس آنچه «اسرائیل بزرگ» نامیده می‌شود، پدیده نوظهور و زاده امروز و دیروز نیست؛ این اندیشه از زمان‌های دور در ذهن آنان وجود داشته، حتی پیش از غصب سرزمین مبارک فلسطین. آنان این فکر را در تورات تحریف‌شده خود جا دادند تا به آن رنگ دینی بدهند؛ تا نسل‌های یهود آن را نسل به نسل با خود حمل کنند و برای تحققش کار نمایند.

آنچه امروز آنان را به طرح چنین سخنانی گستاخ ساخته، این است که اداره ترامپ، صهیونیستی‌ترین اداره در تاریخ آمریکا پنداشته می‌شود؛ اداره‌ای که در کنار یهود ایستاده و با استفاده از هر وسیله و امکانات موجود از آنان حمایت می‌کند تا خواسته‌هایشان عملی گردد. هرچند اداره ترامپ تلاش کرد خود را از اظهارات سفیرش، مایک هاکی، دور نشان دهد و گفت «این سخنان دیدگاه‌های شخصی اوست و نشانه تغییر در سیاست رسمی آمریکا نیست»، اما نمی‌توان پاسخ خود ترامپ به خبرنگاران در کاخ سفید را نادیده گرفت.

چنان‌که اسکای نیوز عربی به تاریخ ۲۰۲۵/02/04 گزارش داد، هنگامی که از ترامپ پرسیده شد آیا از الحاق کرانه باختری به اسرائیل پشتیبانی می‌کند، او گفت: «اسرائیل کشور بسیار کوچکی است؛ دفتر من شبیه خاورمیانه است. این قلم را در دستم می‌بینید؟ بسیار زیباست. اسرائیل تنها به اندازه سر این قلم است، و این خوب نیست، درست است؟».

با در نظر داشت این مواضع، این‌که گفته شود سخنان هاکی صرفاً نظر شخصی او بوده، سخنی دور از واقعیت و نوعی دست‌کم‌گرفتن فهم مردم است. بعید به نظر می‌رسد هاکی بدون گرفتن چراغ سبز قبلی از ترامپ، چنین اظهاراتی را مطرح کرده باشد.

اما عجیب‌تر از همه، خاموشی حکام پست سرزمین‌های اسلامی در برابر این سخنان است؛ حکامی که جز با یک بیانیۀ سست و بی ارزش، آن‌هم در حد چند جمله نکوهش‌آمیز علیه هاکی، واکنشی نشان ندادند. با آن‌که بیش از یک‌صد سال است با غصب رهبری امت، پیوسته نکوهش، محکوم و تقیب نموده‌اند؛ آیا این همه محکوم‌کردن‌ها تا امروز چه سودی رسانده است؟

واقعیت روشن است که این حکام آماده‌اند تر و خشک را بسوزانند و سرزمین را به خاک و خون بکشانند، اگر مردم‌شان تنها اندکی لب به انتقاد از رهبری اشتباه، فساد، ستم و وابستگی‌شان به دولت‌های استعمارگر بکشایند. اما آن‌گاه که هاکبی و رهبران یهود آشکارا از اشغال سرزمین‌هایشان و برچیدن تخت‌هایشان سخن می‌زنند، در سکوتی چون سکوت گور فرو می‌روند و به صدور یک اعلامیه بسنده می‌کنند!

اگر از تخت‌های‌شان و از خاک و ناموس سرزمین‌هایشان دفاع نکنند، پس از چه چیزی دفاع خواهند کرد؟ آیا همین اظهارات گستاخانه برای اعلام نفی و به حرکت درآوردن لشکرها جهت ریشه‌کن ساختن این کیان غاصب برای همیشه بسنده نیست؟

تکلیف روشن و واضح است، مناطقی که یهود و آمریکا برای تشکیل «اسرائیل بزرگ» روی آن‌ها حساب کرده‌اند از جمله اردن، سوریه، لبنان، مصر و عراق باید متحد شوند و تحت یک دولت و یک رهبری واحد قرار گیرند تا در برابر یهود بایستند، ضربه‌هایی وارد کنند که وسوسه‌های شیطانی را از اذهان‌شان پاک کند و حضور آن‌ها را برای همیشه به فراموشی بسپارد.

نویسنده: محمد ابوهشام

12 رمضان 1447 ه.ق.

1 مارچ 2026 م.

مترجم: حسین سلحشور